

A **P** Ítéltábla a dr. **H.I.** ügyvéd, mint pártfogó ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az OBH Jogi Képviseleti Osztály (ügyintéző: dr. Poronyi Györgyi bírő által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a **P** Törvényszék 2013. március 19. napján kelt 11.P.20.838/2012/20. számú ítélete ellen a felperes által 21.,22. és Pf.VI.20.215/2013/10. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az I. és II. rendű alperesnek 15 napon belül 5.000 - 5.000 (ötezer - ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díja a felperest terheli.

A 20.800 (húszezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes módosított keresetében a Pp.2.§-ára hivatkozással az I. rendű alperest 150.000 forint nem vagyoni és 30.000 forint vagyoni, míg a II. rendű alperest 50.000 forint nem vagyoni és 30.000 forint vagyoni kártérítés megfizetésére, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította, és kötelezte őt, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 31.160 forint, valamint az alpereseknek személyenként 10.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a pártfogó ügyvédi díj viselésére a felperes köteles.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a felperesnek **G.A.-val** létesített élettársi kapcsolatából 2005. szeptember 27. napján **S** utónevű gyermeke született. Az élettársi kapcsolat 2006. év decemberében megszakadt, a gyermek az anyánál maradt. **G.A.** felperes a **K.** Bíróságtól a gyermek nála történő elhelyezését, a jelen per felperesének a gyermektartásdíj fizetésére kötelezését, valamint a gyermek és az apa közötti kapcsolattartás szabályozását kérte.

A **K.** Bíróság 2007. október 9. napján megtartott tárgyaláson 7.P.20.559/2007/8/I. számú végzésével ideiglenes intézkedéssel a gyermeket **G.A.** anyánál helyezte el, és kötelezte az apát, a jelen per felperesét, hogy 2007. október 1. napjától kezdődően, minden hónap 15. napjáig fizessen meg havi 29.000 forint határozott összegű gyermektartásdíjat **G.A.-nak**. A kapcsolattartást oly módon szabályozta, hogy feljogosította az apát minden páratlan hétvégén, szombaton és vasárnap 9:00-19:00 terjedő időre, valamint páros héten csütörtöki napon 17:30-19:30 terjedő időre a folyamatos kapcsolattartás gyakorlására oly módon, hogy az átadás - átvétel helye az anya mindenkor lakóhelye. Rendelkezett továbbá az apa hibáján kívül elmaradt kapcsolattartás pótlásáról, valamint szabályozta a felek egymással szembeni értesítési kötelezettségét. Az időszakos kapcsolattartást oly módon szabályozta, hogy a jelen per felperese a kettős ünnepek másnapján reggel 9:00 órától este 19:00 óráig terjedő időtartamban jogosult a kapcsolattartásra. E végzést a másodfokon eljáró **Z** Bíróság 2007. november 29-én kelt, 2.Pf.21.790/2007/5. számú végzésével azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy ha az apát megillető folyamatos kapcsolattartás a páros ünnepekre eső kapcsolattartással azonos hétvégére esik, úgy a folyamatos kapcsolattartás időpontja egy héttel eltolódik, ebben az esetben a következő héten jogosult az apa a folyamatos kapcsolattartás gyakorlására.

Ezt követően a **K.** Bíróság 60. sorszám alatt 2008. július 17-én utasította el a jelen per felperesének nyári kapcsolattartás szabályozása és a már szabályozott kapcsolattartás kibővítése iránti ideiglenes intézkedés iránti kérelmét. E végzést a **Z** Bíróság, mint másodfokú bíróság 2.Pf.21.957/2008/7. számú végzésével 2008. november 20. napján hagyta helyben.

Az apa újabb ideiglenes intézkedés iránti, a kapcsolattartás kibővítésére, illetve a gyermek apánál történő elhelyezése iránti kérelmét a **K.** Bíróság 89. sorszámú, 2009. február 10-én kelt végzésével elutasította. E határozattal szemben a jelen per felperes nem csak fellebbezést, hanem kizárási kérelmet is előterjesztett, mind a **K.** Bírósággal, mind a **Z** Bírósággal szemben. Kifogásolta **G.A.** kapcsolatát a **K.** Bíróság korábbi elnökeivel, több munkatársával, kifogásolta a tárgyalások kitűzését, kérelmei elbírálásának időszerűségét és a per menetét. A ... Ítélet tábla Pkk.IV.25.643/2009/2. sorszámú, 2009. október 29-én kelt végzésével a **Z** Bíróság kizárását megtagadta. Ezt követően a **Z** Bíróság 2.Pkk.21.961/2009/3. sorszámú, 2009. november 17-én kelt végzésével a **K.** Bírósággal szemben bejelentett elfogultsági kifogást elutasította.

Az ideiglenes intézkedés tárgyában a K. Bíróság által meghozott elutasító végzést azonban a Z Bíróság hatályon kívül helyezte 2009. december 3-án azzal az indokolással, hogy a peres felek személyes meghallgatása szükséges az ideiglenes intézkedéssel kapcsolatos döntés meghozatalához. Ezután a K. Bíróság a Z Bíróság utasításának eleget téve tárgyalást tűzött 2010. január 15-én 2010. február 12. napjára.

A G.A. által benyújtott, 2007. és 2008. évekre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallását 2010. február 9. napján iktatta a K. Bíróság 113. sorszám alatt. Ezen iratokat az eljáró bíróság nem küldte meg a jelen per felperesének, mint ellenérdekű félnek.

Mindezek után 2010. február 10-én a jelen per felperese kártérítési keresetet nyújtott be a Z Bírósággal szemben a K. Bíróságra a Pp.2.§-ában foglaltak megsértésére hivatkozva 115. sorszám alatt. Az ezt követő napon megérkezett a K. Bírósághoz a felperes beadványa, melyben a 2010. február 12. napjára kitűzött tárgyalás elhalasztását kérte, mivel a bírósággal szembeni kártérítési keresete miatt a K. Bíróságtól vele szemben a folyamatban lévő eljárásban elfogulatlan eljárás nem várható (116. számú irat). A beadványra az eljáró bíróság feljegyezte hivatalos feljegyzésként, miszerint nem elfogult.

A K. Bíróság 2010. február 12. napján a 9:00 órára kitűzött tárgyalást megtartotta. Azon G.A. felperes és jogi képviselője megjelentek, a jelen per alperese és jogi képviselője távol maradtak szabályszerű idézés ellenére. A felperes által 115. és 116. sorszám alatt benyújtott iratok egy-egy példányát a jelenlévő G.A-t képviselő jogi képviselőnek átadta az eljáró bíró.

Ezen a tárgyaláson a bíróság 7.P.20.559/2007/117/I. számú végzésével a korábbi 8/I. számú ideiglenes intézkedésben megállapított tartásdíj összegét leszállította 2010. február 1-től kezdődően havi 25.000 forintra. Újraszabályozta a jelen per felperesének a gyermekkel való kapcsolattartási jogát oly módon, hogy minden hónap páratlan hétvégéjén, szombat délelőtt 10:00 órától vasárnap este 17:00 óráig jogosult kapcsolatot tartani azzal, hogy ő köteles a gyermekért menni az anya mindenkori lakóhelyére, és ugyanoda köteles is visszavinni. Az átadás - átvétel helye az anya ingatlanának bejárata. Rögzítette, hogy amennyiben a kapcsolattartás a jelen per felperesének önhibáján kívül marad el, az azt követő páratlan hétvégén azonos időrend szerint pótolandó. Rögzítette azt is, hogy megilleti az apát az államilag elismert kettős ünnepek másnapján is a kapcsolattartás reggel 9:00 órától este 19:00 óráig. Rendelkezett továbbá a kapcsolattartás akadályáról való értesítési kötelezettségről és az időszakos kapcsolattartásról is. A határozat a gyermektartásdíjra és a kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseket előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. Kimondta azt is, hogy a gyermekelhelyezés vonatkozásában a 7.P.20.559/2007/8/I. számú ideiglenes intézkedés továbbra is hatályban marad.

G.A. 117/F/1-F/5. szám alatt mellékleteket csatolt a tárgyaláson személyesen egy - egy példányban. Az F/1. alatti melléklet a Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.665/2009/4. számú végzése, amely a kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt **G.A.** anya ellen folyamatban volt büntetőügyben felperes neve pótmagánvádló felülvizsgálati indítványát elbírálva a **Z** Bíróság 3.B.549/2008/4. számú, továbbá a **Z** Bíróság Bf.544/2008/5. számú végzését hatályában fenntartotta. A büntetőügyben eljáró bíróságok szerint a jelen per felperese által sérelmezett, **G.A.** által tanúsított magatartás nem bűncselekmény, sem az a magatartása, hogy húsz percre, majd tíz percre felügyelet nélkül hagyta a gyermeket az autóban, sem az a magatartása, hogy a kapcsolattartást akadályozza. Ez utóbbi magatartáshoz többlettényállási elemként szükséges ugyanis az, hogy a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében korábban bírósággal sújtsa az illetékes hatóság a kapcsolattartást akadályozó szülőt.

G.A. által 117/F/2. alatt a jegyzőkönyvhöz csatolt melléklet a **K** Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Gyámhivatalának 30497-38/2009. számú végzése volt, amellyel a jelen per felperesének a 2009. november 12. napján elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét elutasította.

A 117/F/3. szám alatt az anya által csatolt irat a ... Regionális Államigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala Z-Gy/128/35/2009. számú végzése volt, amely az elsőfokú végzést megváltoztatta, a 2009. szeptember 3-án elmaradt folyamatos kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelem tárgyában a kérelmet elutasította, és megsemmisítette az elsőfokú végzés 2. és 3. bekezdését.

A 117/F/4. sorszám alatt **G.A.** anya által csatolt irat a **Z** Bíróság 8.K.20.850/2008/6. sorszámú, 2008. június 30. napján kelt és jogerős keresetet elutasító ítélete volt, amely a jelen per felperesének gyámhatósági ügyben hozott határozat felülvizsgálata iránti kérelme tárgyában indult. A közigazgatási perben hozott ítélet előzménye az volt, hogy 2007. december 4-én a jelen per felperese **K** Polgármesteri Hivatalától, mint Gyámhivataltól **kk. J. S** védelembe vételét kérte, arra hivatkozva, hogy az anyai környezet a gyermek egészséges testi, lelki és szellemi épségét veszélyezteti. Az első fokon eljáró gyámhatóság 110-4/2008. számú határozatában elutasította a kérelmet, a fellebbezés folytán eljáró ... Regionális Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatal Z-Gy/109-4/2008. számú határozatával az elsőfokú közigazgatási szerv határozatát helybenhagyta.

117/F/5. szám alatt **G.A.** anya **V.L.** nevű gyermekére vonatkozó orvosi és iskolai igazolásokat csatolt.

A 2010. február 12-i tárgyalást a **K.** Bíróság 2010. április 29. napjára halasztotta, a 117/II. számú végzésével egyúttal tanúbizonyítást rendelt el, megkereséseket fogantatosított és felhívta a feleket bizonyítási indítványaik 30 napon belüli előterjesztésére. A 117. számú tárgyalási jegyzőkönyvet és a következő tárgyalásra szóló idézést a felperes jogi képviselője, dr. **H.I.** ügyvéd 2010. február 24-én, **G.A.** anya jogi képviselője 2010. február 22-én vette át. A bíróság által kiküldött 117. számú jegyzőkönyvön és az azt tartalmazó I. és II. számú végzéseken sem aláírás,

sem bélyegző, sem pedig hitelesítés nem szerepelt. A felek jelzése nyomán a **K.** Bíróság 2010. március 10-én adott utasítást a 117. számú jegyzőkönyv hiteles példányának a jelen per felperese jogi képviselője, majd 2010. március 17-én adott utasítást **G.A.** jogi képviselője részére történő megküldésére. Dr. **H.I.**, a jelen per felperesének jogi képviselője 2010. március 17-én vette át a 117. számú hiteles jegyzőkönyvet.

A jelen per felperese 2010. március 10-én kelt 121. szám alatt iktatott beadványában jelezte, hogy a 117/F/1-F/5. számú beadványok nem állnak rendelkezésére. Azokat azonban a **K.** Bíróság továbbra sem küldte meg a részére.

119. sorszám alatt érkezett a **K.** Bírósághoz az Idősek Klubja Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat tájékoztatása **B.J.** munkatársuk időzhetőségi címéről. Ezt az iratot a bíróság egyik félnek sem küldte meg.

A jelen per felperese 137. sorszám alatti, a bírósághoz 2010. április 7-én érkezett beadványában a 117/I. számú ideiglenes intézkedést tartalmazó végzéssel szemben fellebbezést nyújtott be. Jogai képviselője 2010. április 28-án kelt iratában a 2010. április 29-re kitűzött tárgyalás elhalasztását kérte. Egyúttal jelezte, hogy a korábban indítványozott tanúk kihallgatását nem kéri, helyettük más tanúkat kíván a későbbiekben megnevezni. Kizárási okként arra hivatkozott, hogy a **Z** Bírósággal szemben kártérítési pert indított. Mindezek után a 2010. április 29. napjára kitűzött tárgyalást a **K.** Bíróság megtartotta. **G.A.** anyja megjelent, a jelen per felperesének jogi képviselője és az ellenfél, valamint az ellenfél jogi képviselője a tárgyaláson nem jelent meg. Az eljáró bíróság ismertette az utolsó tárgyalás óta keletkezett iratokat, és a jelen per felperesének beadványait kézbesítette személyesen a felperesnek. A tárgyaláson a bíróság két tanút hallgatott ki, a tanúk közül Vass László családgondozó feljegyzéseit mellékelte a jegyzőkönyvhöz 155. sorszám alatt. Ezt az iratot a bíróság egyik félnek sem kézbesítette.

A 2010. április 29-én megtartott tárgyaláson 155. sorszám alatt a **K.** Bíróság meghozta ítéletét, melyben kk. **J. S-t G.A.** anyánál helyezte el, és kötelezte a jelen per felperesét, mint apát, hogy a gyermek tartására 2007. január 1. napjától 2009. december 31. napjáig havi 29.000 forint, 2010. január 1-től mindenkori jövedelme 12,5 %-át kitevő, legkevesebb 25.000 forint tartásdíjat fizessen meg letiltással. A különélő apa és a gyermek közötti kapcsolattartást oly módon szabályozta, hogy folyamatos kapcsolattartásként minden hónap páratlan hétvégén szombaton 10:00 órától vasárnap 17:00 óráig jogosult az apa kapcsolatot tartani, továbbá az időszakos kapcsolattartásról és az elmaradt kapcsolattartások pótlásáról is rendelkezett.

A 155. számú ítélet ellen a jelen per felperese 159. sorszám alatt fellebbezett, ezért az elsőfokú bíróság az iratokat 2010. június 14-én felterjesztette a **Z** Bírósághoz a fellebbezés elbírálása céljából. Ezt követően a jelen per felperese a 134. számú végzés ellen 156. sorszám alatt, a 135. számú végzés ellen 157. sorszám alatt is fellebbezéseket nyújtott be. A **Z** Bíróság civilisztikai ügyszakba beosztott bírái a

Pp.13.§-ának (1) bekezdés e) pontjára hivatkozva kizárásukat kérték, mert a jelen per felperese a megyei bíróság ellen bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított pert. Az eljáró bíróság kijelölése érdekében ezért a Z Bíróság az iratokat a ... Ítéltáblára terjesztette fel.

A felperes az ítélet elleni fellebbezés elbírálása okán a Z Bírósághoz történt iratfelterjesztés időpontja, 2010. június 14. után kívánt élni a K. Bíróságon iratbetekintési jogával. Miután az iratokat már nem találta K-en, a Z Bíróságra utazott el. Személyes megjelenésekor azonban azt a tájékoztatást kapta, hogy elfogultsági kifogása miatt a ... Ítéltáblán található az iratok. Végül 2010. augusztus 5-én a ... Ítéltáblán az általa hiányolt, részére nem kézbesített, G.A. által benyújtott mellékletekből és egyéb iratokból 29 oldalt fénymásoltatott 2.900 forint illetékbélyeg ellenében.

A ... Ítéltábla 2010. szeptember 6-án kelt, Pkk.III.25.795/2010/4. számú végzésével a V Bíróságot jelölte ki a K. Bíróság előtt folyó perbeli ügyben előterjesztett fellebbezések elbírálására. A V Bíróságon 6.Pf.20.845/2010., Pkf.20.847/2010. és Pkf.20.848/2010. szám alatt kerültek iktatásra a felperes fellebbezései. A felperes azonban 2011. február 8. napján büntető feljelentést tett a V Bíróság elnökével szemben a Központi Nyomozó Főügyészségen, ezért a V Bíróság civilisztikai ügyszakban eljáró másodfokú bírái elfogultsági kifogást jelentettek be. A ... Ítéltábla mindezek után a K Bíróságot jelölte ki az ügy másodfokú elbírálására.

A jelen per felperese a K. Bíróság 7.P.20.559/2007/117/l. számú ideiglenes intézkedést tartalmazó végzését nem tartotta követendőnek, amíg azt hiteles pecséttel kiadmányozva nem kapta meg szabályszerű kézbesítés útján. A 2010. február 12-i tárgyalás után továbbra is a 8/l. számú végzés alapján kívánta kapcsolattartás jogát gyakorolni. Így 2010. március 11-én csütörtökön is megjelent a 8/l. számú végzés szerinti kapcsolattartás gyakorlására a gyermekért, azonban a gyermeket az anya nem adta ki, mivel a 117/l. számú ideiglenes intézkedés szerint a felperesnek csütörtöki napon folyamatos kapcsolattartási joga nem volt.

A jelen per felperesének kezdeményezése nyomán a 2010. március 11-én elmaradt rendszeres apai kapcsolattartás miatt az anya ellen benyújtott végrehajtás megindítása iránti kérelemnek helyt adott K Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Gyámhivatala 2010. szeptember 7-én kelt, 70.032-41/2010. számú végzésével, és az anyát 10.000 forint végrehajtási bírság megfizetésére kötelezte; előírta egyúttal az elmaradt kapcsolattartás pótlását. G.A. fellebbezése folytán eljáró Z Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala 2010. október 18-án kelt, Z-Gy/62-35/2010. számú határozatával az elsőfokú határozatot részben megváltoztatta, a kérelmező kérelmét elutasította, és megállapította, hogy a 2010. március 11-i kapcsolattartás megghiúsulása nem róható G.A. terhére. A másodfokú közigazgatási hatóság Z-Gy/62-42/2010. számú végzésével a korábbi végzését kiegészítette, mely az érdemi döntést nem érinti.

A jelen per felperese a másodfokú közigazgatási határozattal szemben bíróság általi felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Vitatta, hogy a K. Bíróság 117. számú végzése 2010. március 11-én hatályos lett volna, mert azt részére, illetőleg jogi képviselőjének nem kézbesítették szabályosan. Sérelmezte, hogy a bizonyítási eljárás során a hatóságok megsértették a Ket.50.§-ának (1), (4), (5), illetve (6) bekezdését azzal, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelték - egyebek mellett. Hivatkozott továbbá a Ket.140-142.§-ainak megsértésére, valamint az Alkotmány 2., 57., 64., 67. és 70/A.§-ának megsértésére is. A ... Ítéletábra kijelölése folytán eljáró T Bíróság a kérelmet Kpk.20.227/2011. számon iktatta.

A jelen per elsőfokú bírósága rögzítette azt is, hogy a felperes a 2010. április 3. és 4. napján elmaradt kapcsolattartás végrehajtása iránt kérelmet nyújtott be K. Önkormányzata Polgármesteri Hivatal Gyámhivatalához, amely 2010. április 27-én kelt határozatával a kérelmét elutasította. A másodfokon eljáró Z Közigazgatási Hivatal Szociális- és Gyámhivatala 2010. június 10-én kelt, Z-Gy/62-26/2010. számú végzésével az elsőfokú döntést megváltoztatta, és a kérelmező 2010. április 3-i folyamatos kapcsolattartás végrehajtása iránti kérelmét utasította el, egyúttal megállapította, hogy a kérelmező a fenti időpontban a kapcsolattartási jogát nem a K. Bíróság 7.P.20.559/2007/117. számú végzése szerint gyakorolta.

A felperes e végzés bírósági felülvizsgálata iránt is kérelmet nyújtott be arra hivatkozva, hogy a közigazgatási ügyben megsértették a Ket.1., 2., 4., 6., 50., 140-142.§-át, továbbá az Alkotmány 2., 57., 64., 67., 70/A. §-ait. Sérelmezte, hogy az eljáró közigazgatási hatóságok a tényállást nem megfelelően állapították meg, és az anya felróhatóan járt el, amikor rendőri beavatkozás hatására adta csak ki a gyermeket kapcsolattartásra 10:00 óra helyett 10:02 órakor. A ... Ítéletábra az eljárás lefolytatására a T Bíróságot jelölte ki, amely az ügyet Kpk.20.274/2010. számon iktatta.

A T Bíróság a két közigazgatási pert egyesítette, és 9.Kpk.20.227/2011. szám alatt bírálta el. A 8. sorszámú, 2011. július 8. napján kelt és jogerős végzésével a felperes kérelmezőnek a Z Közigazgatási Hivatal Szociális és Gyámhivatala 2010. június 8. napján kelt Z-Gy/62-26/2010., a 2010. október 18-án kelt Z-Gy/62-35/2010., továbbá a 2010. december 9-én kelt Z-Gy/62-42/2010. számú végzései ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmeket elutasította, és kötelezte a jelen per felperesét, hogy a kérelmezett javára fizessen meg 15 napon belül 20.000 forint költséget, megállapította emellett, hogy a 15.000 forint eljárási illetéket az állam viseli. A T Bíróság végzésének indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási hatóság által hozott döntést eredményesen csak jogszabálysértésre hivatkozással lehet megtámadni. Jogszabálysértést azonban nem talált a közigazgatási eljárásokban. Rögzítette azt is, hogy nem sérültek a felperesnek a Ket-ben és Alkotmányban szabályozott jogai. Úgy ítélte meg a T Bíróság, hogy a bizonyítási eljárást a közigazgatási hatóságok megfelelően folytatták le, helyesen alkalmazták a vonatkozó jogszabályokat, és abból helytálló következtetést vontak le; az ügy érdemére kiható eljárásjogi szabálysértés sem történt.

A Z-Gy/62-35/2010. számú, illetőleg Z-Gy/62-42/2010. számú határozatokkal összefüggésben a T Bíróság kiemelte, hogy a 2010. március 11-i kapcsolattartás során a K. Bíróság 7.P.20.559/2007/117. számú végzését kellett alkalmazni, annak ellenére, hogy az a felek részére szabályszerűen kézbesítésre nem került. Az ideiglenes intézkedés hatálya ugyanis azonnal, meghozatalakor, fellebbezésre tekintet nélkül beállt, az előzetesen végrehajtható volt. A hatályosulása független attól, hogy arról tudomást szerzett-e a jelen per felperese vagy jogi képviselője. Mivel ezen a csütörtöki napon a 117. számú ideiglenes intézkedés szerint a felperesnek nem volt kapcsolattartási joga, így nem sértettek jogszabályt a közigazgatási hatóságok, amikor az elmaradt kapcsolattartás végrehajtását nem rendelték el, illetőleg nem szankcionálták az anya magatartását.

Megállapította továbbá a T Bíróság Z-Gy/62-26/2010. számú végzéssel kapcsolatban, hogy a kapcsolattartás 2010. április 3. napján megvalósult, az anya átadta a gyermeket a felperesnek, annak pedig, hogy 10:00 óra helyett 10:02 órakor élhetett az apa a kapcsolattartási jogával, a bíróság megítélése szerint nem volt jelentősége, a felperes kérelmező jogait e két perc érdemben nem csorbitotta, és e két perces késés nem adott alapot a végrehajtás elrendelésére.

A felperes a közigazgatási ügyekben eljáró T Bíróság és a gyermekelhelyezés tárgyában eljáró K. Bíróság törvénysértése miatt a jogi személyiséggel rendelkező Z Bíróság - névváltozás után I. rendű és II. rendű alperessel szemben terjesztett elő keresetet arra hivatkozva, hogy megsértették a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, továbbá az I. rendű alperes megsértette a felperesnek az egyenlő bánásmódhoz való jogát, emberi méltóságát, becsületét és jóhírnevét.

A ... Ítélet tábla kijelölése folytán a kártérítési perben a P Törvényszék járt el első fokon, a pereket egyesítette, és egy eljárásban bírálta el. A P Törvényszék a felperes keresetét minden vonatkozásban alaptalannak találta. Egyetértett az elsőfokú bíróság a felperessel abban, hogy a K. Bíróság a 117. számú ideiglenes intézkedést tartalmazó jegyzőkönyvi végzését nem megfelelően kézbesítette a peres feleknek. Megállapította, hogy a jelen per felperese részére a Pp.219.§-ának (1) bekezdés c) pontja alapján a jogi képviselője útján, postán kellett volna kézbesíteni a jegyzőkönyvet hiteles kiadmány formájában, amelyet jogi képviselője szabályszerűen csak 2010. március 17. napján vett át. Megállapította továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a K. Bíróság a Pp. előírásával ellentétben nem kézbesítette a jelen per felperese részére a 117/F/1, F/2., F/3., F/4. és F/5. alatti iratokat, azonban ezt nem ítélte súlyos eljárási szabálysértésnek - arra figyelemmel, hogy a 117/F/1-F/4. szám alatti iratok a jelen per felperese számára is rendelkezésre álltak, hiszen olyan büntető eljárásban és gyámhivatali eljárásban született határozatok voltak, amelyeket ő kezdeményezett, így az alapeljárásokban szükségszerűen megkapott. A 117/F/5., 113., 119. és 155. számú jegyzőkönyvhöz csatolt mellékletekkel összefüggésben pedig azt állapította meg, hogy a beadványok tartalmától függ, szükséges-e haladéktalanul a felek tudomására hozni vagy elegendő más iratokkal együtt megküldeni, esetleg a legközelebbi tárgyaláson közölni. Ezek az iratok egyébként sem voltak az ügy érdekét érintő bejelentések, nyilatkozatok, a további

percselekményeket, azok előkészítését nem befolyásolták. Utalt arra is, hogy a jelen per felperese k lakosként bármikor betekinthezett az iratokba a K. Bíróság Polgári Irodáján. Azzal a magatartásával pedig, hogy a 2010. február 12-i és 2010. április 29-i tárgyalásokról szándékosan távol maradt, az eljáró bíró és az egész bíróság elfogultságára hivatkozva, önmagát zárta el attól a lehetőségtől, hogy az iratokat megismerhesse. Ekként nem találta megállapíthatónak a Pp.2.§-ában írt, sem a Pp.3.§-ának (6) bekezdésében írt jogsérelmet a felperes oldalán.

Szintén alaptalannak találta az elsőfokú bíróság a felperesnek a közigazgatási határozatokat felülbíráló I. rendű alperessel szembeni kereseti kérelmét. Arra a következtetésre jutott, hogy nem sérült a felperesnek sem a Pp.2.§-ában írt tisztességes eljáráshoz fűződő, sem egyéb személyiségi joga. Az alapügyben eljáró közigazgatási hatóságok nem segítették G.A. anyát a kapcsolattartás gyakorlását akadályozó magatartásban, és törvénysértés hiányában kiskorú veszélyeztetése vétsége miatti feljelentéstételi kötelezettségük nem volt - arra tekintettel, hogy a 2010. március 11-én elmaradt kapcsolattartás miatt a felperes, mint pótmagánvádló által G.A. terhelt ellen kiskorú veszélyeztetésének vétsége miatt előterjesztett pótmagánindítványa folytán a büntetőeljárást megszüntette a Z Bíróság 2.B.661/2010/5. számú végzésével, mely határozatot a Z Bíróság Bf.109/2011/6. számú végzésével helybenhagyott azzal, hogy az anya terhére bűncselekmény nem volt megállapítható. Mivel pedig a közigazgatási ügyben már rendelkezésre állt egy, a bíróság által jogerősen elbírált büntetőeljárásban hozott, azt megszüntető határozat, feljelentési kötelezettsége ugyanazon cselekmény vonatkozásában nem terhelte az I. rendű alperest még akkor sem, ha eltérő jogi álláspontja lett volna.

Egyik alperes vonatkozásában sem talált olyan jogsértést az első fokon eljáró P Törvényszék, amely a felperesnek a perbeli események idején hatályban volt, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 7., 8. vagy 19.§-ában írt rendelkezéseket megsértette volna. A felperes becsületének, jóhírnevének, továbbá emberi méltóságának megsértését a jelen ügygel összefüggésben nem tudta értelmezni az elsőfokú bíróság. Sem a felperes védett tulajdonságát, sem megkülönböztetéséből eredő hátrány jelentkezését, sem a védett tulajdonság és a hátrány közötti oksági kapcsolatot nem találta megállapíthatónak.

A felperes további hivatkozásaival összefüggésben az elsőfokú bíróság a Ptk.339.§-ának 349.§-ának rendelkezéseit is vizsgálta, azonban kártérítésre okot adó körülményt, jogellenes magatartást, okozati összefüggést és bekövetkezett kárt nem talált.

Ezért a felperes keresetét minden vonatkozásban elutasította.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását és az alperesek perköltségben való marasztalását kérte.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes szisztematikusan nem alkalmazta a határozatok kihirdetésére és közlésére vonatkozó Pp.219.§-át, ezzel megsértette a Pp.2.§-ában foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát. Kiemelte, hogy nem a feljelentés megtételéről szólt a keresete. Álláspontja szerint 2010. március 11-én kapcsolattartásra jogosult volt, ezt a P Törvényszék ítélete is tartalmazza, ezzel bizonyítást nyert annak ténye, hogy az I. rendű alperes jogsértő módon járt el, a felperes keresete tehát megalapozott volt. Kérte éppen ezért, hogy a Be.410.§-ának (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság pótolja az elsőfokú bíróság által elmulasztott tájékoztatást az ügyészség felé a perújítás lehetőségéről.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak hivatalból érzékelnie kellett volna a I.rendű alperes peres felek felé tanúsított károkozását, s azt a tényt, hogy a büntetőügy kapcsán a II. rendű alperes kizárt, hogy pozitív képet festett volna a felperesről az I. rendű alperesnek.

Kifogásolta, hogy a P Törvényszék nem tett eleget azon felperesi indítványnak, hogy nyilatkoztassa az I. rendű alperest, világos-e számára annak ténye, hogy a húsvét és a pünköszt olyan páros ünnepek, mely kizárólag vasárnapra és hétfőre esnek. A Pp.3.§-ában írt kérelemhez kötöttség elvével ellentétben nem tett eleget és nem is utasította el ezt a felperesi indítványt. Ezzel is megsértette a felperes Pp.2.§-ában írt tisztességes eljáráshoz való jogát.

Állította, hogy a I.rendű alperes megsértette a felperes apaságát, vagyis az egyenlő bánásmódról szóló 2003. évi CXXV. törvény 8.§ /) pontjában rögzített jogát azzal, hogy diszkriminatívan az anyát juttatta jogtalan előnyhöz a kapcsolattartás kérdésében. Ezzel a felperessel szembeni negatív értékítéletét juttatta kifejezésre, és egyúttal megsértette a felperes becsületét, emberi méltóságát és önbecsülését.

Kifogásolta, hogy az I. rendű alperes határozata nem utalt a felperes felülvizsgálati kérelmében előadott Pp.219.§, Pp.218.§-ára és a Büsz-re.

A részrehajló ügyintézés pedig a felperes teljes életminőségére is kihatott. A tárgyalásokra való járás, ügyvédi konzultáció, utazás a családjától vette el az időt. Határozottan állította, hogy az I. rendű alperes eljárásában nem biztosított a felperes számára a jogszabályi feltételeket.

A felperes fellebbezésében továbbá kiemelte a II. rendű alperes vonatkozásában, hogy a P Törvényszéknek hivatalból érzékelnie kellett, hogy a felperes igényt formált a 117/F/5. számú iratra is, amelyről nem tett említést az elsőfokú ítélet.

Sérelmezte az elsőfokú ítélet azon megállapításait is, hogy a 117/F/1-F/4. számú iratok a felperes rendelkezésére álltak volna, mivel a felperesnek a más hatósági eljárásokban részére kézbesített iratok megőrzésére vonatkozóan nincs kötelezettsége.

Állította, hogy G.A. minden beadványt megkapott a K. Bíróság eljárása során, ellentétben a jelen per felperesével.

A II. rendű alperes vonatkozásában is hangsúlyozta, hogy a 2003. évi CXXV. törvény 8.§-ának /) pontjában írt apasággal összefüggő védett joga sérült azzal, hogy nem kapta meg az összes gyermekelhelyezési per során keletkezett iratot és mellékleteket. Kiemelte, hogy a 117/F/5. alatti irat semmilyen módon nem állt rendelkezésre, az G.A. kezétől származott. Hangsúlyozta, hogy a felperes kérte az iratok megküldését, a II. rendű alperes szervezeti egységeként eljáró K. Bíróság

azonban nem tett eleget kérésének. Egyébként is nem személyesen részére kellett volna kézbesíteni, nem is volt elvárható tőle, hogy k lakosként személyesen tekintse meg az iratokat a polgári irodán, hiszen a Pp. vonatkozó rendelkezései szerint (99.§, 93.§ (3) bekezdés, 95.§ (2) bekezdés és a Büsz.35.§-ának (1) bekezdése és Büsz.14.§-ának (1) bekezdése) az iratokat a fél képviselőjének kell kézbesíteni postai úton.

Azt is sérelmezte a Büsz.24.§-ának (1) bekezdésére hivatkozva, hogy a tárgyalási jegyzőkönyvhöz csatolt mellékleteken nem került feltüntetésre, hogy csak egy példányban állnak rendelkezésre.

Kifogásolta azt is, hogy a K. Bíróság nem terjesztette fel a 117. számú végzés elleni fellebbezését a másodfokú bírósághoz elbírálás céljából.

Utalt arra, hogy a K. Bíróság által kirendelt szakértők elfogult szakértők voltak, és téves megállapításokat tettek. Ezt is hivatalból érzékelnie kellett volna a P Törvényszéknek.

Hangsúlyozta, hogy a 2010. február 10. napján indult kártérítési kereset a K. Bíróság és a Z Bíróság ellen indult. A felperes kizárási indítványa egyértelműen a K. Bíróság egészére vonatkozott. Mégis meghozta a 117. számú ideiglenes intézkedést és a 155. számú ítéletet. Álláspontja szerint hivatalból érzékelnie kellett volna a P Törvényszéknek, hogy a K. Bíróság eljáró bírójának hivatalból be kellett volna jelentenie, hogy elfogult.

A gyermekelhelyezési perben eljáró elsőfokú bíróság negatív értékítélete a felperes becsületét, emberi méltóságát, önbecsülését sértette, őt méltatlan helyzetbe sodorta. A mellékletek kézbesítésének elmulasztását a felperes nem darabszámban, hanem minőségileg kifogásolta, részrehajlásként értékelte.

Mindezek okán álláspontja szerint a P Törvényszék nem tárta fel kellőképpen az ügy ellentmondásait, nem tisztázta a tényállást, és nem értékelte súlyuknak megfelelően a bizonyítékokat. Megsértette a Pp.206.§-ának (1) bekezdését, Pp.221.§-át, Pp.3.§-át és a Pp.2.§-át. Jelezte egyúttal, hogy ha a fellebbezésének a másodfokú bíróság nem ad helyt, úgy kész a strasbourgi bíróság elé vinni az ügyét.

A felperes fellebbezésének első kiegészítésében (2013. április 11. napján érkezett irat) hangsúlyozta, hogy az I. és II. rendű alperesek jogsértései miatt merültek fel a felperesnek utazási költségei, sérült a becsülete és a vele szemben alkalmazott diszkriminatív módszerek miatt az emberi méltósága is. A szükséges objektív és konjunktív összefüggés meglétét hivatalból érzékelnie kellett volna a P Törvényszéknek, és keresetének helyt kellett volna adnia. Ismét hangsúlyozta, hogy a 117/F/5. alatti iratról nem is tesz említést az elsőfokú ítélet, és tévesen értékelte a 117/F/2-F/5., 113. és 119. számú iratokat és az azokhoz kapcsolódó felperesi viszonyt, ebből kifolyólag téves következtetésre jutott. Hangsúlyozta, hogy a II. rendű alperes kapcsán kereseti kérelme az iratok megküldése iránti igényén alapult. Az I. rendű alperes kapcsán kereseti kérelme a határozatok közlése és kihirdetésére vonatkozó jogszabályok megsértésén alapult. Mindezen magatartással megsértették az alperesek a felperes Pp.2.§-ában és 3.§-ában írt jogát.

A felperes második fellebbezéskiegészítésében (2013. június 20. napján érkezett irat) hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes tekintetében helyesen fejtette ki álláspontját a Pp.218. és 219.§-aival összefüggésben. Elmulasztotta azonban hivatalból érzékelni azt, hogy ezen előírások megszegésével a felperes Pp.2.§-ában deklarált tisztességes eljáráshoz való joga sérült. A II. rendű alperes vonatkozásában hangsúlyozta, hogy az iratokat meg kellett volna küldeni a felperesnek, de nem így tett, és ezzel sértette a felperes Pp.2.§-ába foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát. Hangsúlyozta továbbá az I. rendű alperes vonatkozásában, hogy a BDT2007.1646. szerint a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti perben a közigazgatási szerv köteles bizonyítani, hogy a jogszabályi előírásnak megfelelő feltételek biztosításával rendelkezett. Ezt az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani, ezért sérült a felperes önbecsülése, becsülete. Mind az I., mind a II. rendű alperes szubjektív döntést hozott. Megemlítette, hogy a felperes azzal kapcsolatban nem emel kifogást, ha a másodfokú bíróság megállapítja, hogy az I. és II. rendű alperes bírónak a szakmai alkalmatlansága kizárt. Hiszen álláspontja szerint a másodfokú bíróságnak hivatalból érzékelni kell a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény 21.§-ában, 26.§-ának (1) bekezdésében, 28.§-ának (1) bekezdésében, 31.§-ában, a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény 2.§-ának (2) bekezdésében, 9.§-ában, 10.§-ában, 3.§-ában írt rendelkezések betartását vagy megsértését. Hangsúlyozta, hogy az alperesek méltatlan helyzetbe sodorták a felperest eljárásukkal, ezzel kárt okoztak a felperesnek, emberi méltóságát is sértették az Alkotmánybíróság 64.1991. (XII.17.) határozata értelmében.

Kiemelte, hogy a Ptk.76.§-a és Ptk.84.§-ának (1) bekezdése alapján a bíróságnak hivatalból érzékelnie kell az I. és II. rendű alperesek jogsértését. Hivatkozott a Kúria BDT2008.1861. számú döntésére, mely rögzítette, hogy a bíró ítélkező tevékenysége során az okszerű eljárás körében elkövetett személyiségi jogsértés esetén nem csak a kártérítés, hanem az objektív szankciók iránti keresetet is a jogi személyiséggel rendelkező bírósággal szemben kell előterjeszteni. Csak az okszerű eljárás keretét meghaladó és emiatt a bírósággal szemben is szankcionálható jogsértő magatartás miatt perelhető közvetlenül a bíró.

Előadta továbbá, hogy az Ebktv.8.§ /) pontjára (apaság tekintetében) nem támasztott igényt. Ha mégis ezt tette volna, az alpereseknek kellett volna bizonyítani, hogy nem különböztették meg a felperest. Feltette a kérdést, hogy mi lehet az oka, hogy a felperes apa gyermekelhelyezési perbeli ellenfelével, az anyával szemben nem követett el a II. rendű alperes jogsértést az eljárás során, hanem csak a felperes apával szemben; mi lehet az oka annak, hogy az I. rendű alperes előtt folyamatban volt eljárás során az anyának a kapcsolattartás akadályozási felelőssége és azzal összefüggő kiskorú veszélyeztetése fel sem merült a Pp.218.§ és 219.§ kapcsán.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték, helytálló indokai alapján. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben feltárta, és helyesen állapította meg, a szükséges bizonyítási eljárást is hiánytalanul lefolytatta. Ítéletét az irányadó anyagi és

eljárásjogi szabályok helyesen alkalmazásával hozta meg, döntését alaposan indokolta, részletezte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, abból túlnyomórészt helyes jogi következtetést vont le, így érdemi döntése is helyes, ezért azt a másodfokú bíróság a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet tényállását az alábbiakkal pontosítja, illetőleg egészíti ki:

A K. Bíróság 7.P.20.559/2007/8/I. számú végzése szerint folyamatos kapcsolattartásra szombaton 9:00 órától, míg a 117/I. számú végzés szerint szombaton 10:00 órától volt jogosult a felperes.

2010. április 3-án is vita volt a felek között a kapcsolattartás lehetőségében. 2010. évben a húsvét április 4. (vasárnapra) és 5. (hétfőre) esett. 2010. április 3-án 9:00 órakor megjelent a jelen per felperese a gyermekért, és a folyamatos szombati kapcsolattartás jogát kívánta gyakorolni. G.A. anyja azonban a gyermeket vonakodott kiadni részére arra hivatkozva, hogy a Z Bíróság korábban úgy rendelkezett, ha a folyamatos kapcsolattartás páros ünnepre esik, úgy a folyamatos kapcsolattartás egy héttel eltolódik. Ekkor a felperes a K. Bíróság 117/I. számú ideiglenes intézkedésére hivatkozott, amely a páros ünnepek esetén való folyamatos kapcsolattartási lehetőség eltolódását már nem tartalmazta. Végül rendőri intézkedés mellett április 3-án szombaton 10:02 órakor vitte magával a gyermeket a felperes. Ugyanaznap este 19:00 órakor visszavitte, majd április 5-én húsvét hétfőn ismét elvitte, időszakos kapcsolattartási jogát gyakorolva.

A felperes 121. sorszám alatt kérte első ízben a 117. számú jegyzőkönyvhöz a tárgyaláson a felperes által csatolt F/1-F/5. alatti beadványokat. 147. sorszám alatti beadványában megismételte, hogy „a felperes beadványait” kéri kiadni. Ezt követően 159. sorszám alatt a 155. sorszámú ítélet ellen előterjesztett fellebbezésében is a 117/F/1-F/5. alatti beadványok részére történő megküldésének hiányát kifogásolta. A K. Bíróság előtt a 113., 119. és 155/1. alatti iratok kiadását az elsőfokú eljárás során nem kérte.

A K. Bíróság 7.P.20.559/2007/155. számú ítéletében az időszakos kapcsolattartást oly módon rendezte a bíróság, hogy megilleti az alperes apát az államilag elismert kettős ünnepeken (karácsony másnapján, húsvét hétfőn, pünkösd hétfőn) is a kapcsolattartás 9:00 órától 19:00 óráig. Amennyiben a folyamatos kapcsolattartás a kettős ünnepekre eső kapcsolattartással azonos hétvégére esik, úgy a folyamatos kapcsolattartás időpontja egy héttel eltolódik, így az alperes a következő héten jogosult a folyamatos kapcsolattartás gyakorlására.

Időszakos kapcsolattartási jog illeti meg az apát a nyári szünetből kétszer egy hét időtartamban, amelynek időpontjáról a felek minden év május 31-ig kötelesek

egymással előzetesen megállapodni. Amennyiben ilyen megállapodás a felek között nem születik, úgy láthatás illeti meg az alperest július, illetve augusztus első hetében, július, illetve augusztus első szombatjának 10:00 órájától az azt követő hétvége vasárnapi napjának 17:00 órájáig. A gyermek átadás - átvételének helye az anya mindenkor lakóhelye, amely jelenleg **Gy, M út 00**.

A szülők kötelesek egymást a kapcsolattartás akadályáról, a kezdő időpontot megelőzően 48 órával hitelt érdemlően értesíteni. Az anya köteles a fent megjelölt időpontokban a gyermeket megfelelően felkészítve a kapcsolattartási idő napjai számának megfelelő számú, napi egy váltás, az évszaknak megfelelő felső és alsó ruházattal, szükség esetén gyógyszerekkel és gyógyászati kellékekkel felszerelve átadni, az apa köteles a kapcsolattartás végeztével a gyermeket és a kapcsolattartás idejére biztosított ruházatot és egyéb eszközöket visszavinni.

A **K. Bíróság** egyúttal az alperesnek a kiskorú gyermek nála történő elhelyezésére és a tartásdíj 22.500 forintra történő 2010. január 1-től való lecsökkentésére, továbbá a kapcsolattartás oly módon való kibővítésére, hogy páros és páratlan héten kedden 17:30-19:30 óráig, páratlan héten csütörtökön 17:30-19:30 óráig vihesse el a gyermeket és páratlan héten pénteken 16:00 órától vasárnap 20:00 óráig ott alvással tarthasson kapcsolatot, valamint iskolai szünetek második felében nyáron VII.23-tól VIII.31-ig (a rendkívüli kapcsolattartást a kezdő nap 9:00 órájától a záró nap 20:00 órájáig, a kezdő nap 9:00 órai útlevel átadással), a telefonos kapcsolattartás szabályozását minden páros napon 19:00 és 19:30 óra között, és a kapcsolattartás pótlásának szabályozását és akadályoztatás esetén 48 órával korábbi értesítési kötelezettség elrendelésére vonatkozó viszontkeresetét az ítéleti rendelkezést meghaladóan elutasította.

A felperes az általa hiányolt iratok közül a ... Ítélet táblán a 113., 119., 117/F/1-F/4. alatti iratokat, valamint a 155/1. alatt csatolt családgondozói feljegyzést lemásolta, a 117/F/5. alatti iratokat nem.

A 7.P.20.559/2007/117/I. számú ideiglenes intézkedést tartalmazó végzés ellen a jelen per felperese által 121. és 137. szám alatt benyújtott fellebbezéseket a **K. Bíróság** felterjesztette elbírálás végett a ... Ítélet tábla által kijelölt **V Bírósághoz**. A **V Bíróság** azonban a Pkf.20.734/2010/2. számú, 2010. július 23. napján kelt végzésével az ügy iratait visszaküldte a **K. Bíróságnak**, mivel a **K. Bíróság** 155. szám alatt ítéletet hozott, amelyben a perben hozott ideiglenes intézkedéseket, így értelemszerűen a fellebbezéssel érintett 117/I. alatti végzést is hatályon kívül helyezte. A fentiekre tekintettel nem volt olyan elbírálható határozat, amelyben a másodfokú bíróságnak döntést kellett volna hoznia, azaz a fellebbezés okafogyottá vált. Ez a visszaküldő határozat 169. sorszám alatt került iktatásra a **K. Bíróság** iratai között.

A **P** Ítélet tábla beszerezte a ... Ítélet tábla által gyermekelhelyezési perben hozott döntés másodfokú bíróságaként kijelölt **K Bíróság** határozatát. Az 1.Pf.20.482/2011/8. sorszámú, 2011. október 12. napján kelt végzéssel a **K Bíróság** (jelenlegi elnevezése **T Törvényszék**) az első fokon eljáró **K. Bíróság** ítéletét hatályon

kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára utasította. Elrendelte egyúttal, hogy az ügyet az elsőfokú bíróság másik tanácsa tárgyalja. Megállapította, hogy mindkét félnek 12.500 - 12.500 forint perköltsége merült fel.

Határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az indokolatlanul rendkívül hosszasan elhúzódó peres eljárásban a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást nem folytatta le, az általa lefolytatott bizonyítás során nyert hiányos bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást, így a megalapozatlan tényállásból nem juthatott helytálló, megalapozott jogi következtetésre. Lényeges eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság több ponton. Előírta ezért az elsőfokú bíróság számára, hogy tájékoztassa a feleket a bizonyítandó tényekről, a bizonyítási teherről. Ismételten meg kell hallgatni a peres feleket személyesen, az idő múlására figyelemmel fel kell tárni a felek aktuális jövedelmi, vagyoni, személyi viszonyait. Ismételten el kell rendelni igazságügyi pszichológiai szakértői vizsgálatot, a már vizsgált személyeken túl meg kell vizsgálni az alperes (jelen per felperesének) korábbi házasságából született három kiskorú gyermekét is, és gondoskodni kell a beszerzett és becsatolásra került igazságügyi szakértői vélemények ellentmondásainak feloldásáról.

Rámutatott arra is a T Törvényszék, hogy mivel végzésével az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkezései hatályukat veszítették, az alperesnek (jelen per felperesének) a perbeli gyermekkel való kapcsolattartása rendjét továbbra is az elsőfokú bíróság 2010. február 12. napján kelt, 117/I. sorszámú, ideiglenes intézkedést elrendelő végzése szabályozza. E végzés ellen az apa fellebbezéssel élt, ezen fellebbezés elbírálása érdekében a másodfokú bírósághoz való felterjesztés tárgyában a megismételt elsőfokú eljárásban az elsőfokú bíróságnak intézkednie kell. Az első fokon eljáró K. Bírósághoz az iratok nem kerültek vissza.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet jogi indokolását az alábbiak szerint pontosítja:

A felperes a Pp.2.§-ában írt tisztességes eljáráshoz való jogának megsértésére miatti kártérítése igényével összefüggésben az I. rendű alperessel szemben hangsúlyozta, hogy a P Törvényszék az elsőfokú ítélet 11. oldalának első bekezdésében igazat adott a felperes értelmezésének. A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban ilyen - nem nyilvánvaló világos és eltérő jogi álláspontot is megengedő - anyagi jogi kérdésben nem foglalhat állást a bírósági jogkörben keletkezett kártérítési igényt elbíráló bíróság. Ezért mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 11. oldal első bekezdésének „egyébként helyesen” közbevetését.

A Pp.2.§-ának (1) bekezdésben írt, a perek tisztességes lefolytatásához való jog az állandó bírói gyakorlat szerint kizárólag az eljárási szabályok betartására vonatkozik, nem az érdemi döntés anyagi jogi helyességére. Az eljáró bírósággal szemben indított kártérítési per nem jelenthet új jogorvoslati fórumot a fél számára a kedvezőtlen döntést tartalmazó jogerős ítélet felülvizsgálatára. Kártérítés alapjául nem szolgálhat, ha a fél a jogerős ítéletet érdemben vagy eljárási szabálysértésre hivatkozva továbbra is vitatja (BDT2006.1496.).

Az I. rendű alperessel szembeni kereset ténybeli alapja egyrészt az volt, hogy a felülvizsgálni kért közigazgatási határozatot „helybenhagyta”, a felperes álláspontja szerint törvénysértően. A felperes a közigazgatási eljárásban benyújtott kérelme alapjául szolgáló K. Bírósági perben elkövetett eljárási szabálysértések figyelmen kívül hagyását kifogásolta, az így hozott érdemi döntés helyességét vitatta. Az I. rendű alperes jogerős határozatának érdemi felülbírálatára azonban ebben az eljárásban - a fent rögzítettek szerint - nincs lehetőség.

Az I. rendű alperessel összefüggésben a fellebbezés kapcsán utal még arra a másodfokú bíróság, hogy a Pp.3.§-ának (1) bekezdésében írt kérelemhez kötöttség nem azt jelenti, hogy a peres felek összes bizonyítási indítványát teljesítenie kell az eljáró bíróságnak, csupán azt jelenti, hogy a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között kell döntést hoznia. Sőt, ha valamilyen indítványt nem teljesít a bíróság, azt külön elutasítania sem kell alakszerű határozattal. Az ellenfél nyilatkoztatása a Pp. vonatkozó rendelkezései szerint nem is bizonyítási eszköz, így a nem teljesítés okáról még az ítélet indokolásában sem kell kitérni.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy a bíróságnak nem dolga pozitív képet festeni az ügyfelekről. A negatív képfestéssel összefüggő hivatkozást pedig szintén nem találta megalapozottnak az ítélet tábla. A polgári per sajátosságaival együtt jár, hogy ha két egyenrangú fél polgári jogi vitájában ítélező bíróság az egyik félnek nem ad igazat, ez önmagában nem alapozza meg az emberi méltóság, becsület vagy jóhírnév megsértését. Továbbá, ha valamelyik félnek nem ad igazat a bíróság, az nem jelent egyúttal negatív értékítéletet. Amennyiben az eljáró bírót részrehajlónak véli a fél, úgy a Pp.13.§-ának (1) bekezdés e) pontja szerinti elfogultsági kifogás előterjesztésére van lehetőség a folyamatban lévő eljárásban, nem másokban.

Megjegyzi a másodfokú bíróság azt is, hogy kártérítés iránti polgári perben a bíróságnak hivatalból nem kell érzékelnie semmit, a kereseti kérelmet és ellenkérelmet kell vizsgálnia. A felperes eredeti kereseti kérelme kifejezetten arra irányult, hogy az I. rendű alperes kárt okozott számára, mert nem tett büntető feljelentést az anyával szemben. Az elsőfokú ítélet e körben részletes indokolást tartalmaz, amelyet a másodfokú bíróság megismételni nem kíván, azzal maradéktalanul egyetért.

A II. rendű alperesre vonatkozó fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság az alábbiakat rögzíti:

Eredeti kereseti kérelmében a felperes a K. Bíróság előtti eljárás során két ízben kérte az iratokat, 121. sorszám alatti beadványában a 117/F/1-F/5. szám alatti iratokat és a 146. sorszám alatti beadványában a felperes által becsatolt iratokat kérte. Ezt követően a 155. sorszám alatti ítélet elleni fellebbezésében ismételte meg, hogy nem kapta meg a 117/F/1-F/5. szám alatti iratokat. Később, a jelen kártérítésre irányuló eljárásban említette meg a 113., 119. és 155/1. szám alatti

iratok meg nem küldését. A **K.** Bíróságon folyt alapeljárásban azonban a felperes a Pp.114.§-a szerinti eljárási kifogást nem terjesztett elő.

A Pp.2.§-ának (1) bekezdésében írt jogintézmény jellegéből fakadóan akkor alkalmazható, hogy ha a fél a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimeríti. A jelen esetben az eljárás szabálytalansága elleni kifogás (Pp.114.§-a) az a rendes jogorvoslati lehetőség, amely az eljáró bíróság mulasztása esetén a fél számára jogorvoslatot nyújthat. Ilyen kérelmet azonban a felperes nem vitásan nem terjesztett elő a **K.** Bíróság előtt, ítélethozatalt megelőzően.

Egyetértett a másodfokú bíróság a **P** Törvényszék ítéletének indokolásával ebben a vonatkozásban is. Nem látott koncepciót abban, hogy az iratok megküldése a felperes részére elmaradt. Az iratokat a felperes a tárgyaláson megismerhette volna, szándékosan maradt távol. Nem vitásan költsége keletkezett a felperesnek az iratok ...ben történő személyes kikérésével és másolásával, azonban ezt a költséget a Pp.114.§-ában írt kifogás előterjesztésével elkerülhette volna, sérelme orvosolható lett volna.

A másodfokú bíróság nem látta megvalósulni a felperes „apasága”, mint védett tulajdonsága megsértését. Mindenben egyetértett az elsőfokú határozat indokolásával. Ugyan a felperes a 2013. június 20-án érkezett beadványában úgy nyilatkozott, hogy az Ebktv.8.§ /) pontjára nem támasztott keresetet vagy követelést, a 2013. április 8-án érkezett, a **P** Törvényszék iratai között 21. sorszám alatt fellelhető beadványa ilyen utalást még tartalmazott.

A beadványok, mellékletek kiadásával kapcsolatban rögzíti továbbá a másodfokú bíróság, hogy a Pp.93.§-ának (2) bekezdése alapján a felek által benyújtott beadványokat kell eggyel több példányban beadni annak érdekében, hogy azt az ellenfél számára a bíróság kézbesíteni tudja. A megkeresésre a más hatóságok, intézmények által adott válaszok vagy a tanúk beadványaira vonatkozóan nincs ilyen előírás. Így a nem felek által becsatolt okiratokat a bíróságnak kézbesítenie nem kell, csak a felek kifejezett kérelmére, másolási illeték ellenében. Ilyen a 119. és a 155/1. alatti csatolmány is. A Büsz.24.§-ának (1) bekezdése pedig a bírósági ügykezelő iroda számára írja elő, hogy fel kell tüntetni a beadványokon, hogy hány példányban nyújtották be. A tárgyaláson a jegyzőkönyvhöz csatolt, bírónak személyesen átadott beadványra vonatkozóan ilyen kötelezettség nincs.

A másodfokú bíróság kiegészítette a tényállást a rendelkezésre álló iratok alapján azzal, hogy az első fokon eljáró **K.** Bíróság felterjesztette a fellebbezés elbírálására a 117/I. számú ideiglenes intézkedést, azonban a felperes elfogultsági kifogásának elbírálása folyamatban volt, a kijelölés után pedig már a fellebbezés elbírálása okafogyottá vált, mert időközben a **K.** Bíróság 155. sorszám alatt ítéletet hozott. Mivel a **T** Törvényszék hatályon kívül helyező végzésében előírta az iratok ismételt felterjesztését a 117/I. számú végzés elleni fellebbezés elbírálására, ez a jövőben még teljesítendő. Az alapeljárásban eljáró **K.** Bíróság terhére azonban nem róható a mulasztás.

A felperes fellebbezésével kapcsolatban a továbbiakban utal arra a másodfokú bíróság, hogy amennyiben az elfogultsági kifogást nem a bíró maga jelentette be, úgy az elfogultsági kifogás elbírálásáig eljárhat az ügyében. A városi bíróság tehát emiatt nem sértette meg a felperes jogait (Pp.19.§-ának (1) bekezdése). Súlytalan a felperesnek arra való ismételt hivatkozása, hogy **G.A.** egy baráti társaságba járt az ügyben eljáró dr. **K.Cs.** bíróval, mert a felperes ennek tudatában, erről való kioktatás után is úgy nyilatkozott, hogy nem tartja az eljáró bírót elfogultnak, ezt az érvet ezért utóbb újból felhozni nem lehet.

A felperes beadványaiban mindvégig következetesen a Pp.2.§-ára alapította kereseti kérelmét, ezért a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvényeket az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia nem kellett; és azok felhívása a másodfokú eljárásban jelentőséggel nem bír a Pp.235.§-ának (1) bekezdése értelmében.

Kétségtelen tény, hogy az alapügyben eljáró **K. Bíróság** a 117/I. számú végzését nem kézbesítette szabályszerűen, ez a közigazgatási eljárásban eljáró hatóság számára és az ügyfelek számára is eltérő értelmezésre adott okot. Az eltérő értelmezési lehetőséget azonban **G.A.** terhére értékelni nem lehet. Tény az is, hogy a **K. Bíróság** 117/F/1-F/5. alatti **G.A.** által benyújtott mellékleteket és 113. sorszámú iratot nem kézbesítette a felperesnek, azonban ez a per érdemére nem hatott ki, nem súlyos eljárási szabálysértés. A felperes az iratokat időközben megismerte, azok nagy részét átvette. Mivel a felperes a kártérítés előfeltételéül szolgáló jogorvoslati lehetőséget, azaz a Pp.114.§-ában írt eljárási kifogást nem vette igénybe a **K. Bíróság** előtt folyó alapeljárásban, kérelmei orvoslására ezért sem a Pp.2.§-a, sem a Ptk.349.§-a szerinti kártérítést nem terjeszthet elő alappal. Erre vonatkozó kereseti kérelme megalapozatlan.

A felperes sikertelenül fellebbezett, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján ő köteles megfizetni az alperesek perköltségét, amelyet a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján fejenként 5.000 forintban állapított meg - arra is tekintettel, hogy az alperesi jogi képviselő írásban fellebbezési ellenkérelmet előterjesztett.

A felperes teljes személyes költségmentességben részesült, ezért a feljegyzett 20.800 forint illetéket az Állam viseli az Itv.74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr.13.§-ának (1) bekezdése és 14.§-a szerint.

A felperes pártfogó ügyvédjének díját pervesztességére tekintettel a felperesnek kell viselnie, annak konkrét összegéről a kirendelő szolgálat határoz.

P é c s , 2013. június 20.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, dr. Vagyicska Petra s.k. előadó bíró, Gáspárné
dr. Baranyabán Judit s.k. bíró